

Her går leg og læring hånd i hånd

I stedet for at gå på pension og spille golf har dyrlæge Nicolai Agger – ham med Dyrlæge Aggers pumpeværk – valgt at etablere vingård, en japansk golfbane og et kursussted. Veterinærtidsskriftet har besøgt ham på Sydvestfyn

TEKST ANETTE ECKHOLDT / FREELANCEJOURNALIST

Iværksætteri har været omdrejningspunktet i hele Nicolai Aggers 66 årige lange liv. Senest har sønnen af indremissionske forældre valgt at blive vinbonde. Stedet med navnet Ungersbjerg ligger, hvor smukke sydvestfynske bakker, Helnæsbugten og sjove byskilte såsom Snave får gæsterne til at smile. Landstedet købte han som 59-årig efter at have solgt sit medicinalfirma; Pharmalett i 2008. Det var for tidligt at gå på pension, og ideen var at blive fåre-avler. Da ven og dyrlægekollega Per Henriksen året efter på 60-års dagen forærede ham en coffeetable-bog om vinavl i Danmark, blev der imidlertid sået et frø: Hvorfor ikke plante vin på nabogården med det kuperede terræn, som nok snart ville blive

sat til salg? Det skete i 2010, og Nicolai Agger blev ejer af yderligere 10,5 ha jord og et stuehus fra 1864.

- Jeg har ikke forstand på vinavl og spurgte derfor min bror, som er tre år ældre og gartner på Gavnø Slot, om han ikke ville være Fyns næststørste vinbonde sammen med mig. Han sagde ja, og vi opførte et nyt stuehus og plantede 5.000 vinstokke, fortæller Nicolai Agger under rundvisningen i den moderniserede stald, der fungerer som vineri og kursussted.

Brødrene Agger høstede de første druer i 2013 og 2014. Ambitionen er at producere 5.000 flasker. Hvidvin og den mousserende vin er rigtig gode med frisk syrlighed. Rødvinen er efter eget udsagn knap så vellykket.

Japansk golf for alle

En vincafé er etableret, hvor gæsterne kan nyde vinsmagningen efter en rundtur i marken. Og mens broderen holder høns i alle afskygninger og klappedyr til glæde for gæsterne, har Nicolai Agger etableret fire parkgolf baner, i alt 36 huller.

På en rejse til Hokkaido – den nordligste ø i det japanske rige – stødte Nicolai Agger på en masse mennesker i alle aldersgrupper, som spillede noget som lignede en mellemting mellem minigolf og almindelig golf. Det fascinerede ham, at man kunne spille golf på en mindre bane, og så var det ikke nært så svært som at spille golf, idet både bold og kølle er større end i almindelig golf. Derudover er der ikke samme kvalitetskrav til græs og baner.

- Hellere etablere en parkgolfbane end plante de flade arealer på ejendommen til med juletræer. Og hvorfor ikke give kursis-

Dyrlæge Aggers Pumpeværk

Ved indgivelse af flydende produkter til kreaturer med flasker er der risiko for, at noget af produktet havner i dyrets gale hals med fx lungebetændelse til følge. Ved hjælp af Dyrlæge Aggers Pumpeværk kan 18-20 liter væske indgives med en lang slange på mindre end tre minutter.

ster og folk på udflugt mulighed for at prøve det hyggelige asiatiske spil, spørger han retorisk og beretter samtidig om seje kampe med klager og en sag i naturklagenævnet, som nu endelig er ude af verden.

Agger Parkgolf er således en ny turistattraktion med et koncept, som ikke tidligere er set i Danmark. Ja, det er faktisk første anlæg i Europa, og Nicolai Agger flirter da også allerede med tanken om at etablere flere anlæg. Foreløbig har han sikret sig, at banerne i Ungersbjerg har den rigtige størrelse til at afholde verdensmesterskaber.

- Vi glæder os rigtig meget til endelig at kunne invitere folk – det vil sige både børn, unge og gamle indenfor til både leg og læring. Vi vil gerne vise rundt i vinmark og lave vinsmagning, men gæsterne skal også kunne nøjes med parkgolf, hvis det er det, de har lyst til, forklarer han og afventer med spænding den kommende sæson.

Ungersbjerg ligger ikke lige et sted, hvor man bare kommer forbi – det er derfor nødvendigt med en massiv markedsføring af det nye sted, og heldigvis er kommunen, hoteller og den lokale turistforening helt med på ideen.

Når Nicolai Agger ikke dyrker vin eller etablerer parkgolfbane afholder han kurser eller arrangerer rejser til internationale kongresser for dyrlæger. Han har selv deltaget i den amerikanske kvægkongressen siden 1992 og arrangeret rejser for de dan-

ske kollegaer til samme siden 1995. I år er der 35, som skal med til kvægkongressen i New Orleans til september.

- Jeg tilbyder altid, at vi skal rundt og se noget før kongressen, og under kongressen henter jeg inspiration til emner og indlægsholdere, jeg kan bruge på de kurser, jeg holder i Danmark. Tidligere holdt jeg den slags kurser på et hotel i trekantområdet, men dem håber jeg at kunne flytte til vores nye faciliteter i Ungersbjerg, forklarer han.

Den kringlede vej

Nicolai Agger er den yngste af syv drenge i en indremissionsk familie i Struer. Der var ikke tradition for at gå i gymnasiet, men sidste søn fik lov – han fik også lov til at spille håndbold og talentet rakte til at komme på ynglingelandsholdet.

- Dyr lægestudiet kom i spil, fordi min kærestes mor synes, at jeg var god til dyr, og da jeg kunne kombinere håndbold på højt niveau med studiet i København, valgte jeg den vej. Det gik faktisk så godt med boldspillet, at jeg blev udtaget til herrelandsholdet, som skulle til OL i 1972. Jeg kom dog aldrig afsted, fordi jeg forinden sprang et ledbånd i knæet, fortæller den skuffede sportsmand.

Han blev dog dansk mester og kom på landsholdet igen. Under en kamp i Island mødte han sin første kone, som han har to børn med, og studie og familieliv fik dermed højere prioritet end sporten. Interessen for smådyr blev samtidig skiftet ud med drøvtyggere, og i januar 1976 blev han kandidat og havde straks job i en landpraksis med to andre dyrlæger i Vestjylland.

- Jeg begyndte i jobbet 1. februar, og 1. april var jeg partner i firmaet, idet Poul Thomsen ønskede at stoppe. Min partner C.C. Thorsen tog sig primært af svin og jeg af kvæg. Det var meget enkeltdyrsbehandling på den tid – det var hårdt, og vi havde meget travlt. I 1978 fik jeg pludselig ondt i højre hofte. Et par år senere skete det samme med venstre hofte, og jeg fik konstateret slidigt som 31-årig, fortæller Nicolai Agger og fortsætter:

- Jeg solgte praksis i slutningen af 1980, og heldigvis havde jeg tegnet en »erhvervsuduelighedsforsikring«, som hjalp mig med en 4-årig omskoling til toksikolog hos Novo. Her mødte jeg Per Henrik-

sen, og i 1981 åbnede vi en smådyrspraksis i en nedlagt fiskebutik på Nørrebro. Vi havde kun åbnet en halv time dagligt, men det var sjovt at praktisere lidt igen.

Nicolai Agger kedede sig faktisk med forsøg med rotter og mus, og da Pfizer i 1982 søgte en dyrlæge til klinisk afprøvning af nye produkter på kvæg, slog han til. Det blev spændende år som Technical Manager i først Danmark og siden Norden, hvor fløjsbukserne blev skiftet ud med jakkesæt og slips. I 1991 blev han tilbudt en stilling hos Pfizer i USA og drog afsted med kone og to børn på henholdsvis tre og seks år.

- Vi havde aftalt, at vores børn ikke skulle være amerikanere, og det var derfor ikke svært at tage hjem igen, da Pfizer tre år senere lukkede forsøgsstationen i Midtvest, og jeg fik tilbudt job i hovedkontoret på Østkysten. Vi tog hjem i 1994, og jeg fik job hos Kruuse på Fyn, som forhandler udstyr til dyrlæger. I USA havde jeg set, hvordan man gav kvæg forskellige formuleringer på tube – herunder calcium til kvæg for at forebygge mælkefeber, energi for at undgå ketose og aktiv kul ved diarre.

I 2002 købte Nicolai sammen med en ven fra Kruuse firmaet Pharmalett i Kolding. De solgte primært elektrolytter i poser, og det gik godt. Det førte til udviklingen af Dyr læge Agger pumpeværk – slangen, som mange bruger i dag, når de skal give kvæg meget væske, fortæller Nicolai Agger.

1. april 2008 blev de opkøbt af Virbac.

- Timingen var perfekt, og her sluttede jeg min aktive karriere som 59-årig, konstaterer Nicolai Agger, der nu sad tilbage med kapital til at skabe noget nyt – det blev til Agger Vin & Parkgolf, hvor han også håber at kunne slå dørene op for dyrlæger på kursus eller på udflugt.

Faciliteterne indbyder i hvert fald til både leg og læring. ■